

Dossier de premsa

Viladrich

L'alcalde d'Almatret

El quadre ALCALDE D'ALMATRET (1910) s'incorpora a l'exposició MIQUEL VILADRICH. PRIMITIU i PERDURABLE.

El Saló d'Actes de l'Ajuntament de Lleida va acollir un sol dia, el 7 d'agost de 1910, una exposició de Miquel Viladrich Vilá (Torrelameu -Lleida-, 1887 – Buenos Aires, 1956) que incloïa tres o quatre retrats ja exposats a la ciutat en ocasions anteriors juntament a tres nous quadres, de grans proporcions: *Alcalde catalán*, *Mis funerales* i *La transformación de Dafne*. Les tres pintures van ser realitzades el 1910 i des d'aleshores fins avui no havien estat exposades juntes, com a conseqüència de la incorporació de l'*Alcalde catalán* propietat de la Diputació de Lleida a l'exposició retrospectiva "Miquel Viladrich. Primitiu i perdurable", que fins al 28 d'octubre pot visitar-se al Museu d'Art Jaume Morera de Lleida.

Tot i que des de novembre de 1907 Miquel Viladrich passà llargues temporades a Madrid, els viatges a Lleida eren continus. Després de l'èxit de la seva primera exposició individual a Madrid, celebrada l'octubre de 1909, en un estudi llogat al carrer Jorge Juan número 23, el pintor va haver de que tornar a Lleida a causa de la manca d'ingressos econòmics. Aquí, aïllat de tot i de tots passà l'hivern. A la primavera de 1910, Viladrich va escriure Julio Antonio fent-lo sabedor del seu aïllament i de la frustració que sentia després de ser rebutjades pel jurat les dos obres que havia presentat a la "Selección de Arte Catalán" a la sala Parés de Barcelona, que hauria de ser l'avantsala de l'Exposició Universal i Internacional de Brussel·les: *Les hermètiques* i *Paco el del clavel*. En aquella carta també feia esment del satisfet que estava amb el retrat d'un alcalde català, que havia pintat amb l'escassa llum de l'hivern; i no passava per alt la seva "desesperació" davant una composició de varies figures que el tenia paralytitzat (*Mis funerales*).

Amb l'ajuda del seu pare, Miquel Viladrich viatjà a Itàlia, on si fem cas del que va escriure Ramón Gómez de la Serna "se mantenía con hojas de jardín y frutos de los árboles de la Primavera de Botticelli (sic)"; i tot, "para dar con la clave del arte italiano, la gracia y la fuerza", apuntà Tomás Borrás. A començament de juliol de 1910, Miquel Viladrich estava ja de retorn de Florència, on havia pintat *La transformación de Dafne*.

El 7 d'agost de 1910 l'artista presentà a Lleida les tres pintures. La supèrbia figura patriarcal de l'Alcalde català va rebre elogis unànimes del públic i de la crítica; també va agradar *Dafne*, primer nu pictòric de Viladrich en el qual el magisteri dels flamencs al que remet l'Alcalde cedeix davant la seva fascinació per la pintura italiana del Quattrocento. Allò flamenc i allò italià confluïren a *Mis funerales*, fantasia simbòlica de la seva joventut i visió de la societat del moment.